

Andragendet gaar ud paa, at Staten eftergiver de tidligere Sogneraadsmødemlemmer et lige saa stort Beløb, 11 200 Kr., som af dem er indbetalt i Kommunens Kasse. I saa Fald vil Kommunen refundere dem en Fjerdedel af det Beløb, som Staten har eftergivet.

Udvalget gør ikke Indstilling.

16. Fra *forhenværende Togbetjent P. V. Søndergaard* af Esbjerg om Tilbagebetaling af Pensionsbidrag. (Indbragt den 9. Januar 1931 af *Geert-Jørgensen*).

Andrageren, der blev afskediget af Statsbanernes Tjeneste med Udgangen af Februar 1928 uden Pension, ansøger om at faa udbetalt de af ham til Pensionering indbetalte Beløb 912 Kr. 47 Ø.

2 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

17. Fra *Entreprenørfirmaet Fibiger & Villefrance* af København om Erstatning for uforskyldt Tab i Anledning af udførte Jordarbejder ved Fredericia. (Indbragt den 20. Januar 1931 af *Slebsager*).

Firmaet blev i Juni 1926 i Henhold til Tilbud — 980 000 Kr. — antaget til i Entreprise at udføre et Arbejde vedrørende Udførelse af Underbygning m. m. ved Fredericia Stations Flytning i Anledning af den projekterede Lille Bælts Bro. Arbejdet gik ud paa, at en Jordmasse paa ca. 700 000 m³ skulde flyttes fra forskellige Arealer til andre. Desuden var der i Arbejdet inkluderet andre Arbejder, navnlig en Forlægning af Ullerup Bæk.

Det viste sig imidlertid, efterhaanden som Arbejdet skred frem, at Jordbundsforholdene var saadanne, at Grundlaget for Firmaets Beregninger ganske forrykkedes, idet Synkningen som Helhed blev henved 3 Gange saa stor som skønnet af Statsbanerne og beskrevet i Betingelserne, saa at man i Stedet for en gennemsnitlig Synkning af ca. 30 pCt., som man havde regnet med i Løbet af de første $\frac{3}{4}$ Aar, havde en Synkning paa 80—100 pCt. Engen viste sig at være et bundløst Svælg, og Dyndmasserne væltede op til 6—7 m's Højde og i en Bredde af ca. 200 m.

Dette bevirkede atter, at Ullerup Bæk ikke kunde opretholdes paa det af Statsbanerne projekterede Sted, men flere Gange maatte flyttes langt til Siden.

I 9 Maaneder fortsattes disse stadige Synkninger og Udskydninger af Tippen, saa at denne først efter de 9 Maaneders Forløb nogenlunde var oppe i den rette Højde. Alt dette medførte, at hele Arbejdsplanen gik i Stykker, og at Entreprenørerne ikke kunde udnytte deres udmærkede Arbejdsorganisation saaledes, som det havde været Meningen.

Resultatet blev et meget stort Tab for Entreprenørerne, nemlig 455 228 Kr. 65 Ø., hvoraf 392 528 Kr. 65 Ø. hidrører fra, at de nævnte ganske uforudselige Vanskeligheder bevirkede, at den kalkulerede Arbejdspræstation ikke har kunnet opretholdes. Den anden Del af Kravet 62 700 Kr. beror paa, at der paa Grund af de uforudselige Vanskeligheder har været meget betydelige Udgifter til Ekstramandskabet paa Tippen.

Sagen indbragtes i Henhold til Kontraktens Voldgiftsklausul for Ingeniørforeningens Voldgiftsret, men denne havde nu en anden Praksis og gik frem derefter, skønt Entreprenørerne insisterede paa, at de ved Kontraktens Afslutning i Juni 1926 for Voldgiftsrettens Virksomhed gældende Regler burde benyttes.

Voldgiftsrettens Kendelse, afsagt 14. Marts 1929, gav Entreprenørerne Medhold i Princippet, men tillagde dem kun en Tillægsbetaling af 40 000 Kr., væsenlig fastsat under Hensyn til Rettens Opfattelse af Synkningens Størrelse. Entreprenørerne fastholder imidlertid deres Beregninger af Synkningens Størrelse og maa endvidere fremhæve, at det ikke er Synkningens procentvise Overskridelse af det beregnede Tal, som bestemmer Tabet, men den *Forøgelse i Arbejdet*, som de uforudselige Forhold medførte.